

РЕШЕНИЕ

№ 3592

гр. София, 06.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разглежда дело номер **1470** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Началника на 01 РУ при СДВР, чрез неговия процесуален представител, срещу Решение от 22. 11. 2019 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав, постановено по НАХД № 21158/ 2018 г. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № 1631/ 28. 05. 2018 г., издадено от Началника на 01 РУ при СДВР, с което на А. Ч. на основание чл. 424, ал. 5 във вр. с ал. 1 от НК и чл. 218б от НК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева.

Първоинстанционното съдебно решение е обжалвано с доводи за неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Искане за неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не се явява, като в представени писмени бележки оспорва нейната основателност.

Прокурорът намира обжалваното решение за правилно и моли да бъде оставено в сила.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмените доказателства, представени с наказателното постановление и преписката към него. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че А. Ч. е извършила нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 3 от НК във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК. Приел е обаче, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, а отделно от това е направил извод и за приложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от Софийския районен съд, който е възприел следната фактическа обстановка:

На 5. 04. 2018 г. около 19. 35 часа А. Ч. се намирала в магазин „Л.“ в [населено място], на [улица]-128. Същата преминала касовата зона на магазина, без да заплати взетата стока от търговския обект – ядки на обща стойност 11, 60 лева, която стока впоследствие била върната в магазина, след като Ч. била задържана от охраната на магазина. На място пристигнали полицаи от 01 РУ при СДВР, които я отвели в районното управление и била образувана преписка по случая. С Постановление от 11. 05. 2018 г. по пр. пр. 21535/ 2018 г. по описа на СРП бил постановен отказ за образуване на досъдебно производство, като прокурорският акт бил изпратен на Началника на 01 РУ при СДВР за налагане на административно наказание по реда на ЗАНН. Предвид това, било издадено Наказателно постановление № 1631/ 28. 05. 2018 г., издадено от Началника на 01 РУ при СДВР, с което на А. Ч. на основание чл. 424, ал. 5 във вр. с ал. 1 от НК и чл. 218б от НК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева.

От материалите по делото се установява, че с Постановление от 11. 05. 2018 г. наблюдаващият прокурор е приел, че А. Ч. е извършила деяние по чл. 194, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК, а именно – опит за кражба. Същевременно с наказателното постановление лицето е санкционирано за извършено деяние по чл. 194, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК, а именно - за довършено престъпление против собствеността. Поради това, неправилна е квалификацията на извършеното деяние като довършена кражба, каквито изводи е направил и районният съд. От материалите по делото се установява, че А. Ч. не е могла да установи трайна фактическа власт върху отнетото имущество - задържана е след касата на магазина, поради което в случая е налице недовършен опит за кражба.

По съществото на спора Софийският районен съд правилно е установил, че А. Ч. е осъществила състава на чл. 194, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК. Разпоредбата на чл. 218б, ал. 1 от НК предвижда, че за деяния по чл. 194, ал. 3 и за вещно укривателство във връзка с тях, когато стойността на предмета е до размера на две минимални работни заплати за страната, установени към датата на извършване на

деянието, наказанието е глоба от сто до триста лева, налагана по административен ред, ако предметът на престъплението е възстановен или заместен. В конкретния случай безспорно се установява, че Ч. е направила опит да отнеме чужда движима вещ от владението на друго лице без негово съгласие с намерение противозаконно да я присвои, като деянието е останало недовършено поради независещи от нея причини - била е задържана на касата на магазина. Видно от доказателствата по делото, предметът на престъплението възлиза на 11, 60 лева, т.е. на стойност многократно по-ниска от две минимални работни заплати за страната към 5. 04. 2018 г. и същата впоследствие е върната.

Съдът не споделя изводите на районния съд за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Вярно е, че в наказателното постановление описанието на нарушението не е следвало дословно текста на чл. 194 от НК. Това обаче не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като в конкретния случай описанието на нарушението е достатъчно ясно и описано по начин, който да даде възможност на санкционираното лице да разбере административнонаказателното обвинение и да се защити – посочени са датата, мястото и обстоятелствата, при които е било извършено, както и законните разпоредби, които са нарушени. Ето защо, непосочването на словесния израз „без негово съгласие и с намерение противозаконно да я присвои“ /който израз е елемент от състава на престъплението по чл. 194, ал. 1 от НК/ по никакъв начин не е довело до неясно обвинение, след като е налице описание на деянието и е посочена неговата правна квалификация на деянието.

В този смисъл и направената връзка с чл. 281б от НК при описанието на извършеното нарушение, а именно – посочено като деяние по чл. 194, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК във вр. с чл. 218б от НК /която норма е санкционна по своя характер/ не е основание за отмяна на наказателното постановление, тъй като по никакъв начин не е ограничило правото на защита на лицето.

Доколкото от материалите по делото се установи, че по своята същност извършеното деяние представлява опит, а не довършена кражба, това нарушение в описанието на деянието би могло да бъде коригирано от съда, тъй като правомощията на въззивния съд по чл. 84, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК и в правомощията на касационния съд, съгласно чл. 84, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 354, ал. 2, т. 2 от НПК е да измени наказателното постановление, включително и да го преквалифицира по по-леко наказуем състав, ако намира, че са налице предпоставките за това. В този смисъл са и мотивите на Тълкувателно решение № 3 от 10. 05. 2011 г. на Върховния административен съд.

Не се споделят и изводите на районния съд за наличие на маловажен случай, тъй като извършеното деяние по своя характер не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност. В тази връзка, административнонаказващият орган правилно е наложил наказание глоба в минималния размер от 100 /сто/ лева, като е съобразил характера и тежестта на извършеното деяние.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е основателна. Решението на районния съд следва да бъде отменено, като спорът бъде решен по същество от настоящата касационна инстанция и наказателното постановление бъде изменено в частта относно извършената квалификация на деянието.

Поради изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от

ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 22. 11. 2019 г., постановено по НАХД № 21158/ 2018 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 1631/ 28. 05. 2018 г., издадено от Началника на 01 РУ при СДВР, с което на А. Ч. на основание чл. 424, ал. 5 във вр. с ал. 1 от НК и чл. 218б от НК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева за извършено деяние по чл. 194, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК, В ЧАСТТА относно извършената квалификация на деянието, като ПРЕКВАЛИФИЦИРА същото като такова по чл. 194, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.